

11 ESSENTIAALIMINÄ

11.1 Aine ja tajunta

¹Koko kosmos koostuu ikiatomeista (monadeista). Ikiatomit (atomilaji 1) involvoituvat 48 yhä koostuneemmaksi atomilajiksi (atomilajeiksi 2–49). Involvoituminen toistuu neljässä prosessissa, joissa saadaan neljä aineen päälajia: primaari-, sekundaari-, tertiääri- ja kvartääriaine.

²Primaariaineella on rotaatioliike, joka mahdollistaa ikiatomin involvoitumisen atomilajeiksi ja molekyylilajeiksi. Sekundaari- ja tertiääriaineella on rotatiivis-syklinen spiraaliliike, joka mahdollistaa atomien ja molekyylien koostumisen ainemuodoiksi.

³Primaariaineella ei ole tajuntaa; toisin ilmaistuna: sen tajunta on potentiaalinen. Sekundaariaineella on aktuaalistunut passiivinen tajunta, se on vailla mahdollisuutta itseaktiivisuuteen, mutta erittäin helposti ulkoapäin tulevien värähtelyjen aktivoima. Sekundaariainetta kutsutaan myös involuutioaineeksi eli elementaaliaineeksi (elementaalit = aktiivisen tajunnan tuottamia ainemuotoja, joilla on aktivoitunut tajunta emotionaalimaailman ja mentaalimaailman ainelajeissa). Sekundaariaineen passiivista tajuntaa kutsutaan involuutiotajunnaksi eli robottitajunnaksi. Tertiääriaineessa (triadiaineessa) on alkava itseaktiivinen tajunta, alkava tahto. Kvartääriaineen ikiatomit (evoluutiomonadit) hankkivat aktiivisen tajunnan, itseaktiivisuuden.

⁴Tämä olemassaolon perusluonteisesta aineaspektista.

⁵Olemassaolon tajunnan aspektin suhteen pätee, että kosmoksessa on vain yksi tajunta, kosminen kokonaistajunta, jossa jokaisella monadilla (ikiatomilla) on katoamaton osa, niin pian kuin sen potentiaalinen tajunta on aktuaalistunut passiiviseksi tajunnaksi. Kosminen kokonaistajunta on passiivinen, ei aktiivinen, mutta evoluutiomonadien kyky aktiiviseen tajuntaan voi aktivoida sen.

⁶Aktiivisen tajuntansa ansiosta evoluutiomonadit hankkivat yksilöllisen minätajunnan kyvyn olemassaolon kollektiivitajunnassa, sellaisena kuin tämä ilmenee eri atomilajeissa. Tajunta on siten sekä kollektiivinen että yksilöllinen, yksilöllisen ollessa itsehankittu tajunta yhä korkeammissa atomilajeissa yhä korkeammissa luomakunnissa. Yksilötajunta eli itsetietoisuus eli minätajunta on aina osallinen kokonaistajuntaan, mutta ei tule itsetietoiseksi tästä osallisuudesta, ennen kuin se on hankkinut oman, aktiivisen kollektiivitajunnan essentiaalimaailman yhteisyystajunnassa.

⁷Tajunta on yksi, kaikkien monadien (ikiatomien) tajuntojen yhteensulautuma. Jokainen monadi tuo kollektiivitajunnassaan lisänsä kosmiseen kollektiiviin. Siinä mielessä ei ole myöskään olemassa todellista ”sielun yksinäisyyttä”, vaikka tätä eivät voi todeta ne, jotka eivät ole hankkineet yhteisyystajuntaa. Fyysisestä maailmasta katsottuna kosminen kokonaistajunta ilmenee 49-asteisena (49 eri atomimaailman) skaalana. Mutta ylhäältä katsottuna kaikki alemmat tajunnanlajit ilmenevät ykseytenä. 43-minälle koko aurinkokunta muodostaa siten yhden ainoan tajunnan. Kaikki aurinkokunnassa oleva on näkökentässä, ja minä voi silmänräpäyksessä kokea kaiken tapahtuvan tai tapahtuneen millä alueella tahansa eri planeetoissa.

⁸Monet erilaatuiset tajunnat – atomi- ja molekyylitajunnat, lukemattomat erilaatuiset aggregaattitajunnat (verhot, maailmat jne.) – johtuvat aineen laadusta, koska tajunta on aina sitoutunut ikiatomeista koostuneeseen aineeseen ja on riippuvainen näiden involvoitumisasteesta.

⁹Fyysinen atomi sisältää 48 korkeampaa atomilajia ja alin fyysinen ainelaji sisältää 49 erilaista fyysistä ainekerrostumaa. Jokaisella atomilajilla ja molekyylilajilla on omalaatuisensa tajunta.

¹⁰Essentiaalitajunta voi samastua kaikkien atomi- ja molekyylilajien tajuntaan fyysisestä kausaaliseen aineeseen alempien maailmojen ainemuodoissa. Mitä korkeampi ainelaji, sitä useampien alempien ainelajien tajunta tulee minätajunnan saavutettavaksi. Ehkä nämä tosiasiat voivat selventää, kuinka turhaa psykologien on uskoa kykenevänsä tutkimaan tajuntaa. Kaikki, mitä he kykenevät löytämään muodostaa verhotajunnan pintakerroksen. Yli 99 prosenttia ihmisen aktivoimien ainelajien tajunnasta jää saavuttamattomaksi.

¹¹Essentiaalitajunnassa ja korkeampilaatuisissa tajunnoissa ei ole eristettyä monaditajuntaa, vaan kaikki essentiaaliminät voivat tulla tietoisiksi toisten essentiaalimaailmassa (46) ja kolmessa alimmassa atomimaailmassa (47–49) olevien tajunnanilmaisuista.

¹²Essentiaalimaailma on maailma, jossa yksilö säilyneellä minäidentiteetillä astuu olemassaolon tajunnan-aspektiin. Olemassaolon kolme todellisuus-aspektia vaikuttavat täysin erilaisilta kosmoksen eri maailmoissa. Aine, joka on tajunnan kantaja ja energian materiaali (ja näin kaikissa maailmoissa), menettää siihen saakka suuren merkityksensä niille, jotka elävät olemassaolon tajunnan-aspektissa. Essentiaaliminälle neljä alinta atomimaailmaa vaikuttavat olevan vain essentiaalitajunnan pienintä vihjettä tottelevaa robottiainetta.

¹³Tämä robottiaine mahdollistaa ne tapahtumainkulun ilmiöt, joiden on katsottu aiheutuneen mekaanisista tai finaalisista energioista: mekaaniset aine- ja liikeaspektin luonnonlakien mukaan; finaaliset (tarkoituksenmukaiset) tajunnan-aspektin elämänlakien mukaan.

11.2 Kollektiiviolennot

¹Hankkiessaan kausaaliverhon monadi liittyy johonkin kausaaliolentojen ryhmään. Tajunnan suhteen yksilö kaiketi elää kausaaliverhossaan, poissuljettuna mahdollisuudesta yhteyteen toisten tajuntojen kanssa. Mutta eristyneisyys on vain näennäistä. Jo alusta alkaen yksilö on saatettu yhteen samaan departementtiin kuuluvan ryhmän kanssa, ja tämä ryhmä on hänen esoteerinen perheensä. Ryhmä liitetään toisiin ryhmiin, ja niin saadaan esoteerinen suku, klaani ja luokka. Ihminen on siten ryhmäolento, vaikka hän on siitä aavistamaton, kunnes hän on hankkinut tajunnan toistriadinsa essentiaaliatomissa. Silloin hän huomaa, että ihmiset, joiden kanssa hänet on saatettu yhteen, ja joita hän on oppinut rakastamaan yhä sydämellisemmin, kuuluvat hänen omaan perheeseensä, sukuunsa jne.

²Joskus kuulee puhuttavan suvuista, joissa yhteenkuuluvuuden tunne on suuri ja sukurakkaus voimakkaasti kehittynyt. Esoteerinen suku on silloin saanut tilaisuuden tulla yhteen; ilmiö, jonka pitäisi tulla yhä tavallisemmaksi tajunnan edelleen kehittymisen ja kasvavan keskinäisen palvelun ja siten ”hyvän kylvön ja korjuun” myötä. Siellä, missä suvun epäsopeus on suuri, on aihetta olettaa, että on kyse ”vanhan velan kuittauksesta”. Mutta on huomattava, ettei ole kyse vain korjuun lain vaikutuksesta. Korjuun lisäksi tarkoitetaan yleensä myös tilaisuutta palveluun, läksyihin, koetuksiin, karaistumiseen jne.

³Me kaikki kuulumme esoteeriseen ryhmään, tiesimmepä siitä tai emme. Fyysinen rotu, kansa, luokka, klaani tai perhe muodostuu väliaikaisesti yhdistyneistä yksilöistä, joilla ei tarvitse olla mitään tekemistä esoteerisen ryhmän kanssa. Niinpä esimerkiksi seitsemän tai yhdeksän yksilöä voivat kuulua seitsemään tai yhdeksään eri kansallisuuteen. Ihminen ei voi koskaan tietää, kuuluko hänen tapaamansa yksilö hänen ryhmäänsä. Yksilöiden keskinen ”välitön ymmärtämys” voi johtua kuuluvuudesta samalle tasolle ja kausaaliverhon ja triadiverhon kuuluvuudesta samaan departementtiin. Oppilaana yksilöllä ei ole ketään erityisiä läheisiä. He kuuluvat fyysisiin kohtalon tai korjuun luomiin suhteisiin.

⁴Tulemme tietoisiksi ryhmäkuuluvuudestamme tullessamme planeettahierarkian oppilaiksi.

⁵Voidakseen tulla kausaaliminäksi ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla yksilön täytyy tulla jonkin planeettahierarkian opettajan oppilaaksi. Hänet liitetään silloin ryhmään (yleensä yhdeksän yksilöä), joka saa muodostaa oman tajunnanryhmänsä, ryhmän jäsenten kausaaliverhojen mentaaliatomeista muodostuvan kausaaliverhon, yhteisen kausaaliolennon, jonka kautta opettaja vaihtaa ajatuksia kaikkien ryhmään kuuluvien kanssa. Kaikki ryhmän jäsenet ottavat osaa siihen yksilölliseen opetukseen, jonka jokainen saa aina käsittämisen ja toteuttamisen mahdollisuuksiensa mukaan. Tietenkin opetuksen edellytyksenä on, että kaikilla ryhmän jäsenillä on ainakin mentaaliminän (47:5) alkava subjektiivinen kausaalitajunta.

⁶Ryhmäverhon yhteisyystajunta on essentiaalimaailman yhteisyystajuntaa valmisteleva esiaste ja helpottaa yksilöille ensitriadin mentaalimolekyylin ja toistriadin mentaaliatomin välisen sillan (nk. sateenkaarisillan) rakentamista.

⁷Aluksi ryhmän jäsenten on opittava vaihtamaan ajatuksia toistensa kanssa telepaattisesti, ensiksi emotionaalisen telepatian (napakeskuksen)), myöhemmin mentaalisen telepatian ja lopuksi kausaalisen telepatian (päälaen keskuksen) välityksellä.

⁸Ryhmätietoisuuden ansiosta oppilaat altistuvat energiatäydennykselle, joka heidän on käytettävä tarkoituksenmukaisesti, jotta kenenkään energiat eivät ”ottaisivat väärää suuntaa”, mikä aiheuttaisi yksilön erottamisen ryhmästä. Jos annettuja yksilöllisiä ohjeita ei tarkasti seurata, se voi olla vahingoksi ryhmälle, mikä ei tietenkään saa tapahtua. Tämä menetelmä on uusi ollen edelleen kokeiluasteella, niin esoteerisesti tietämättömiä kuin useimmat edelleen ovat. Mutta tiedon kasvaessa kokeiluasteen odotetaan pian päättyvän ja oppilaiden olevan paremmin valmistautuneita siihen, mitä heiltä vaaditaan, mikä merkitsee lisääntyvää tehokkuutta. Siinä määrin kuin yhä pätevempien oppilaskokelaiden virta kasvaa, opettajalla on mahdollisuus tiukentaa vaatimuksia ja valita ne, jotka parhaiten soveltuvat aiottuun ryhmään. Niin paljon voidaan sanoa, että se, joka katsoo olevansa sopiva, ei sitä taatusti ole. Turhamaisilla yli-ihmisillä (esimerkiksi Steinerilla) ei ole mitään mahdollisuutta, mikä ei estä heitä uskomasta olevansa valittuja.

⁹Ryhmäverho palvelee kahta täysin erilaista tarkoitusta. Se valmistaa oppilaita kollektiivitajunnan hankinnan ”taitoon”. Se tekee opettajalle (45-minälle) mahdolliseksi tuoda ryhmän yksilöille dynaamisesti vaikuttavia energioita heitä vahingoittamatta, mikä tapahtuisi, jos energia ei jakautuisi ryhmässä. Alempien luomakuntien yksilöt eivät voi kestää korkeammista valtakunnista alavirtaavia energioita. Kaiketi 45-minä voi asettua henkilökohtaiseen yhteyteen mentaaliminän kanssa. Mutta niin tehdessään hänen on vaimennettava säteilyä, mikä merkitsee ylimääräistä työtä (”uhria”) korkeammalle minälle.

¹⁰Kun esoteerinen ryhmä on hitsautunut yhteen ykseydeksi yhteiseen ryhmäverhoon, se ei voi vain suorittaa muutoin mahdottomia asioita, vaan onnistua myös ratkaisemaan ongelmia, joita yksilöt eivät kykenisi ratkaisemaan yksilöllisesti. Sellaisten ryhmien kanssa planeettahierarkia työskentelee tästä lähtien. Oppilaaksi tuleminen merkitsee siten ryhmään hyväksytyksi tulemistä ja telepaattisen ryhmätajunnan hankintaa esiasteeksi essentiaalitajunnalle. Tämä ryhmätajunta on niin fyysinen kuin emotionaalinen ja mentaalinen. Hyväksynnän yhteydessä yksilö saa tietää integraation mahdollistavan menetelmän. Menetelmä riippuu suureksi osaksi verhojen departementeista ja on yksilöllinen. Oppilaskokelaat eivät voi odottaa pääsevänsä yhteyteen ”ryhmäopettajan” kanssa ennen hyväksyntää. ”Innoitusta” he saavat nykyisin (Augoeidesta lukuun ottamatta) kausaaliminuuksilta ja essentiaaliminuuksilta. Koko hierarkia muutti vuonna 1925 kausaalimaailmasta essentiaalimaailmaan, ja tämä on tuonut mukanaan kaikkien entisten menetelmien täydellisen uudelleenjärjestelyn sillä tuloksella, että oppilaisuuden vaatimuksia on korotettu. Samanaikaisesti planeettahierarkian ja planeettahallituksen välinen yhteys on vahvistunut 43-minuuttien planeettahallitukseen hyväksymisen ansiosta, mikä aiemmin oli mahdollista vain 42-minuutuille. Nämä 43-minut kuuluvat sekä hallitukseen että hierarkiaan.

¹¹Kausaaliminät muodostavat ryhmiä, joiden kaikki jäsenet voivat olla telepaattisessa yhteydessä toistensa kanssa. Siten tämä on yhteisen ryhmätajunnan, alimmanlaatuisen essentiaalitajunnan omaavan alimmanlaatuisen kollektiiviolennon esiaste. Tästä käy ilmi, kuinka koko evoluutio mahdollistuu kollektiivitajunnan ansiosta ja että yhteisyytajunta on kehityksen ensisijaisin tekijä. On ymmärrettävää, mitä muinaiset opettajat tarkoittivat ”platonisella rakkaudella” tai ”jumalallisella rakkaudella” tai ”sielujen yhteisyydellä” ja muilla samankaltaisilla symbolisilla ilmaisuilla, joita ovat tietysti kuten aina idiotisoineet ne oppineet, jotka uskovat voivansa ymmärtää kaiken.

¹²Tarkoituksella korostaa olemassaolon ykseyttä (väistämätön kosmisen kokonaistajunnan vuoksi) puhutaan esoteerisessa kirjallisuudessa usein ”Ainoasta”. Ilmaisuu on harhaanjohtava. Korkeammissa maailmoissa on ainoastaan kollektiiviolentoja, olkoonkin, että joku yksilöllinen monadi on tilapäisesti saavuttanut muita pidemmälle tajunnanekspansiossa. Tietenkin jokaisessa

planeetassa, jokaisessa aurinkokunnassa, jokaisessa aurinkokuntien aggregaatissa on kollektiiviolento, joka on korkein ”olento” (kehityksessä pisimmälle edistynyt), mutta sen symbolinen personoiminen on harhaanjohtavampi kuin lukemattomia kollektiiviolentoja koskevan ”arvojärjestyksen” antaminen. Myös nimitys ”jumala” on harhaanjohtava, sen tähden, että ajatus sitoutuu siten yksittäiseen yksilöön. Ilman kollektiivia ei olisi olemassa yksilöä.

11.3 Ykseys

¹Essentiaalimaailman yhteisyytajuntaan liittyminen ei merkitse, että ”minä sulautuu maailmansieluun” ja että minätietoisuus tuhoutuu. Ei voi sulautua johonkin, josta on aina ollut katoamaton osa: monaditajunnan (joskin alemmissa luomakunnissa tiedostamaton) osallisuus kosmiseen kokonaistajuntaan.

²Aivan liian yleisen käsiteseakaannuksen vastustamiseksi on siten todettava, että jokainen monadi (ikiatomi) on yksilö, jolla on katoamaton omalaatu ja myös katoamaton itseidentiteetti sen jälkeen, kun hän on hankkinut triadien ja verhojen välisen katoamattoman tajunnanjatkuvuuden. Sen jälkeen kun monadi on kerran tuotu kosmukseen ja sen potentiaalinen tajunta on aktivoitunut, sille on olemassa vain yksi neuvo, ja se on (kuluipa tähän kuinka suunnattomia aikakausia tahansa) tulla korkeimmaksi kosmiseksi minäksi (1-minäksi korkeimmassa kosmisessa maailmassa). Eri minuuksien kehitysvauhti voi olla hyvin erilainen. On niitä, joilla on kehitysvauhdin ja kehityshitaiden ennätys; niitä, jotka ohittavat ihmiskunnan yhdessä aionissa ja niitä, jotka kuluttavat aioneja eri aurinkokunnissa, kunnes he päättävät asettaa oman tahtonsa kehityksen palveluun, päättävät, etteivät he enää elä itseään varten, itsetehostukselleen, vallalleen.

³Itsetehostajien pitää saada kaikki omalla tavallaan, ja toisten on mukauduttava heidän tahtoonsa. Ykseyteen liittyminen, yhdeksi tuleminen toisten kanssa, on heille mahdotonta. Heiltä kuluu myös kohtuuttomasti aikaa kaikkia yksilöitä koskevan velkansa hyvittämiseen kaikissa valtakunnissa. Velka on maksettava viimeiseen äyriin. Tätä oikeudenmukaisuuden lakia ei voi kukaan muuttaa. Me annamme toisille anteeksi, ja se on parasta meille. Mutta Laki ei tunne ”anteeksiantoa”, yksinomaan hyvittämisen.

⁴Kaikki (kaikki monadit) ovat potentiaalisesti yhtä, katoamattoman kosmiseen kokonaistajuntaan osallistumisen ansiosta. On yksilön oma asia aktuaalistaa tämä ykseys soveltamalla itsetoteutuksen lakia, hankkimalla yhä korkeampia itsetietoisuuden lajeja yhä korkeammassa maailmoissa ja valtakunnissa. Vasta essentiaaliminänä yksilöstä tulee pysyvästi ykseydestä tietoinen hänen eläessä siinä.

⁵Mutta jo mystikkoasteella hän voi muutamaksi hetkeksi ylettyä toistriadin essentiaalitajuntaan ja saada saman tuntemuksen ykseydestä, tuntea olevansa ”yhtä jumalan kanssa”, tulla tietoiseksi jumallisuudestaan (jumala immanentista). Mentaaliasteella hän voi yhtäkkisen kausaalisen intuition ansiosta kokea, että hänen mentaalitajuntaansa sisällyttämä hylozooinen näkemys on yhdenmukainen todellisuuden kanssa ja hän tietää myös silloin, että hän on jumala immanentti, olemukseltaan jumalallinen, ja että on vain ajan kysymys, milloin hänestä tulee toisminä.

⁶Olemme kaikki ykseyteen suljettuja, tiesimmepä siitä tai emme. Tämän oivaltavat tietävät, että mitä enemmän rakastamme, sitä enemmän rakkautta virtaa kauttamme toisiin ja sitä enemmän yritämme olla perusluonteisen universaalisen rakkauden värähtelevä keskus.

⁷Olemme liittyneet ykseyteen, kun olemme tulleet tietoisesti osallisiksi kosmisesta kokonaistajunnasta. Tällä ei ole mitään tekemistä niin kutsutun tasa-arvoisuuden vaatimuksen kanssa, joka on tietämätön lukemattomista kehitystasteista kivikunnan alimmasta korkeimpaan kosmiseen tasoon. Mutta se tarkoittaa, että kaikki ovat veljiä matkalla kohti samaa päämäärää.

⁸Ykseys on universaalisuutta. Siinä ei ole enää kysymys yksilöllisyydestä, rakkaudesta johonkin tiettyyn yksilöön tai asiaan, vaan poikkeuksetta kaikkeen. Yksilöllisyys, jopa oman

minän olemassaolo, on silloin menettänyt merkityksensä. Niin kauan kuin yksilö tuntee olevansa yksilö, hän ei käsitä tähän kuuluvaa tilaa. Siinä ei ole vastakohtaisuuden tuntemusta minun ja sinun välillä. Tämän voi käsittää ainoastaan ykseystajuntaan liittynyt.

⁹Tietoisessa (46-maailman ja kaikkien korkeampien maailmojen) kollektiivitajunnassa häviää kaikki yksilöllinen ajattelu (ei ole minua ja sinua) yksilössä itsessään. Hän elää kollektiivisessa tajunnassa, yhteisessä tajunnassa toisten kanssa. Jotta tämän voisi täysin ymmärtää, on tietenkin välttämätöntä hankkia essentiaalinen tajunta.

¹⁰Kömpelö okkulttinen puhetapa itsestä ja ei-itsestä ja lopullisesta oivalluksesta, että nämä ovat yhtä, on parempi korvata selityksellä, että monadi samoin kuin sen verhot (atomeineen) ovat osallisia kosmiseen kokonaistajuntaan ja sen tähden ”yhtä”. Kaikki muodostaa ykseyden sen tähden, että on olemassa vain yksi ainoa tajunta. Myös puhe samastumisesta on harhaanjohtava, koska se sisältää vastakohtaisuuksia. Sanotusta käynee ilmi, että oikeastaan jo essentiaalisuus on kaikkien inhimillisten käsitteiden ulkopuolella. Essentiaalinen ”minän” kokemus on samaa kuin kaiken, kokonaisuuden elämän kokemus. Osa on yhtenäinen osa ykseydestä.

¹¹Schillerin oraakkelimainen sanonta, ”Nehmt die Gottheit auf in eurem Herzen und Sie steigt herab vom Weltenthron”, tarkoittaa, että kun olemme hankkineet ykseyden ymmärtämyksen, olemme ratkaisseet olennaisen elämänongelman. Niin yksinkertainen oli hänen mystinen sanontansa ja niin mahdotonta inhimilliselle viisaudelle lauseen käsittäminen.

¹²Ihminen, joka ei ole liittynyt ykseyteen, joka ei ole tullut essentiaaliminäksi, on aina ykseyden ulkopuolella. Hän voi kokea ykseyden, saada harvinaisina hetkinä yhteyden essentiaali-maailmaan, mutta ei voi liittyä siihen. Hänestä voi tulla pyhimys (voi saavuttaa korkeimman emotionaalisen tason, jolle on ominaista emotionaalinen vetovoima kaikkeen elävään), mutta hän ei sen tähden ole essentiaaliminä, hän ei ole liittynyt ykseyteen. Tässä suhteessa kaikki uskonnot erehtyvät.

¹³Harhaantunut etsijä ei koe ”jumala immanenttia” tehdessään kaikenlaisia tyhmyyksiä. Se johtuu siitä, että monadin osallisuutta kosmiseen kokonaistajuntaan ei voi käsittää essentiaalitajuntaa alempi tajunta. Vasta saavutettuaan 46-tason monadi tulee tietoiseksi osallisuudestaan kosmiseen jumaluuteen (1–49). Nyt on vain toivottava, etteivät ne lukemattomat haihattelijat, jotka ovat kuulleet puhuttavan tästä loppupäämäärästä, luulisi olevansa essentiaaliminuuksia!

¹⁴Korkeammat tajunnanlajit mahdollistavat näihin kuuluvan tiedon, mutta se on mahdollisuus, joka on hyödynnettävä tutkimalla ja soveltamalla. Koko kehitys on jatkuvaa omakoh-taista ja toisten hyväksi tehtävää työtä. Siihen tarvittavan energian ja tiedon saamme korkeam-pien maailmojen yksilöiltä, joiden keskinäistä antamista ja ottamista voimme kerran jäljitellä. Laiskureista tulee vitkastelijoita. Sille, joka on liittynyt ykseyteen, elämän palvelu tulee olemaan korkeinta autuutta.

¹⁵Esoteerikko kokee emotionaalitajunnan onnena, mentaalitajunnan ilona ja essentiaali-tajunnan autuutena. Essentiaaliminä voi lausua Lohenringin tapaan: ”En tule tuskasta ja pimeydestä. Valosta ja autuudesta tulini tänne”, ja toiset tuntevat sen hänen läheisyydessään, joten he kokevat, että hän tietää, mistä puhuu. Muut ”todisteet” eivät ole tarpeen. Sitten on olemassa niitä, jotka voivat kieltää, selitellä elämystä, mikä kuuluu ihmiselämän traagisuuteen. Eläin ei olisi koskaan unohtanut sitä.

11.4 Essentiaaliverho

¹Essentiaaliminän essentiaaliverho ei ole itsenäinen olento ensitriadin inkarnaatioverhojen tapaan. Toisminän verhot muodostuvat toistriadin aktiivisuuden ansiosta ja hajoavat samalla hetkellä kun monadi jättää toistriadin.

²Toistriadin tajunta voi hyödyntää maailmojensa dynamiksen niin tehokkaasti, ettei aine enää vaikuta olevan ainetta, vaan energiaa. Tajunnanaspekti on ylivoimainen; tiedollaan tähän kuuluvista luonnonlaeista essentiaalitajunta hallitsee aineen maailmoissa 46-49. Aineesta on

tullut kuuliainen, tehokas väline.

³Essentiaaliverho muodostuu vähitellen toistriadin essentiaaliatomien kasvavan värähtelykyvyn ansiosta. Kun tämän atomin alin spiraali alkaa toimia ensitriadin emotionaaliatomien korkeampien spiraalien värähtelyjen vaikutuksen alaisena, alkaa alkeellinen verho täytyä alimman lajin essentiaalmolekyyleilla. Vähä vähältä verho kasvaa, kunnes toistriadin mentaaliatomissa oleva monadi kykenee siirtymään essentiaaliatomiin ja jatkamaan siellä tajuntansa aktivointia. Verhon täytyttyä kaikkien kuuden lajin essentiaalmolekyyleilla, nämä ainelajit voivat korvautua pelkillä essentiaaliatomeilla, minkä jälkeen essentiaaliminä voi tulla super-essentiaaliminäksi.

⁴Eri molekyylimailmat ovat samanaikaisesti erilaatuisia planeettatajuntia, erilaatuisia kollektiivitajuntia. Alimmanlaatuisten essentiaalmolekyyleilla (46:7) on yhteisyystajunta toisensa kanssa maailmassaan ja kaikkien alempien atomi- ja molekyylilajien kanssa (47:1–49:7).

11.5 Essentiaalitajunta

¹Essentiaalitajunta on alimmanlaatuinen yhteisyystajunta suvereenien minuukien kollektiivissa (yksilöiden, joilla on itsehankittu tieto ja valta ja katoamaton tajunnanjatkuvuus ja itseidentiteetti maailmoissaan).

²Tajunnanyhteisyys (”sielujen yhteisö”) jää käsittämättömäksi ilmiöksi, kunnes yksilö on hankkinut essentiaalitajunnan. Sen mahdollisuus johtuu siitä, että koko kosminen tajunta on kaikille yhteinen, että tajunta on yksi ja ykseys. Yksilötajunta on sidoksissa ikiatomiin, joka sisältyy yhä koostuneempien atomilajien jne. suunnattomaan sarjaan, mikä johtuu siitä, että tämä on ainoa tapa herättää ikiatomitajunta itse-aktiivisuuteen. Tässä prosessissa minätajunta voi hankkia yhä suuremman osallisuuden kokonaistajuntaan, minkä täytyy tapahtua askel askeleelta.

³Essentiaalitajunnassa yksilö alkaa aavistaa tajunnan aspektin suunnattomat mahdollisuudet. Esoteriikan tietoteoreettisen selviön mukaan tajunta ilmenee eri tavoin eri maailmoissa, niin subjektiivisesti kuin objektiivisesti. Kukaan ei voi sanoa mitä tajunta on, ainoastaan kuinka se ilmenee koetuissa maailmoissa. Jonkin maailman tajuntaa ei saa arvioida toisesta maailmasta käsin. Jokainen maailma on jotain sinänsä ja täysin toisista eroava.

⁴Essentiaalimaailmassa tajunta ilmenee yhteisyystajuntana, tai ehkä paremmin ilmaistuna ykseyystajuntana. Ehkä tämä voidaan selittää tosiasialla, että essentiaalitajunnassa kaikki tuntevat olevansa yhtä; tässä tajunnan ykseydessä minua ja sinua ei käsitetä vastakohtaisuuksina.

⁵Jos seuraa tajunnan kokemusta fyysisessä, emotionaalisessa, mentaalisessa, kausaalisessa ja essentiaalisessa maailmassa ja tietää, että tämä tajunnanekspansio jatkuu taukoamatta voimistuen jokaisen korkeamman maailman myötä, silloin luopuu tätä käsittämättömästä koskevista mielikuvituksen spekulatioista, joka tapauksessa, jos omaa mentaalitajunnan terveen järjen.

⁶Essentiaaliminä on astunut planeetan kollektiivitajuntaan ja kaikkeen siihen, mikä merkitsee mahdollisuutta käyttää maailmojen kollektiivimuisteja ja toisten yksilöiden erilaatuisia tajuntia. Essentiaalitajunta kokee toisten olentojen tajunnan omana tajuntanaan, ja tämä koskee kaikkia alempien luomakuntien ja maailmojen olentoja. Intuitiolla tarkoitettiin alun perin tätä kykyä. Nykyisin sana ”intuitio” on käyttökelvoton väärinkäytön aiheuttaman käsitesekeannonuksen vuoksi.

⁷Omaista yhä korkeammissa molekyylilajeissa hankitusta essentiaalitajunnan kyvystä riippuu, kuinka suuren osan yksilö kokee toisten tajunnasta. Ja sama koskee myöhempää yhä korkeammissa maailmoissa tapahtuvaa tajunnankehitystä. Koko prosessi ilmenee asteittaisena tajunnanekspansiona: oma minätajunta tulee yhä tietoisemmaksi ja yhä tehokkaammin yhä useammista olennoista, jotka ovat kaikki läsnä heitä kyseltäessä.

⁸Intuition hankkiminen ei merkitse, niin kuin monet vaikuttavat ajattelevan, että yksilöstä tulee yhtäkkiä kaikkietävä. Prosessi on pitkä ja vaivalloinen. Ajan mittaan voi myös löytää yhä enemmän planeettamuistiin tallentuneita menneisyyden tapahtumia, ”tosiasioita ja ideoita”.

⁹Omaamansa yhteisyystajunnan kyvyn ansiosta intuitio vastaanottaa ideoita ja tosiasioita

toisten olentojen tajunnasta. Jos essentiaaliminät tahtovat todeta tosiasioita ihmisen maailmojen aineaspektissa, he tekevät sen toistriadin mentaaliatomien kautta.

¹⁰Ykseystajunnan paradoksaalisuuteen kuuluu, että yksilö on vapaa persoonallisesta riippuvuudesta johonkin toiseen yksilöön. Hän kuuluu kaikille, eikä kenellekään.

¹¹Juuri ”persoonattomuuden” kyky on edellytys samastumiselle toisten olentojen tajuntaan, riippumattomuudelle, koskemattomuudelle.

¹²Yhteisyystajunta ei voi riitautua itseään vastaan. Sen edellytys on siten ykseys. Ykseystajunta hankitaan kaiken muun tajunnan tapaan askel askeleelta. Se alkaa vetovoimalla ja kaipuulla yhteisyyteen, rakastavaisen ymmärtämyksen hankintaan johtavalla työllä, kunnes yksilö asteittain kokee yhteisyyden autuuden ja oivaltaa, että tämä on ainoa arvokas tapa elää. Yhteisyystajunnassa yksilötajunnan voimakkuus vahvistuu ja tulee yhä tehokkaammaksi jokaisen ekspansioon myötä.

¹³Vasta kulttuuri- eli mystikkoasteella monadin aktiivisuus onnistuu saavuttamaan ne sfäärit, joilla vetovoimaiset värähtelyt herättävät mahdollisuuden käsittää yhteisyystajunnan todellisuuden. Aluksi tämä ilmenee jonakin ”mystisenä”, jonakin rajattomuudessaan tavoittamattomana, ja mystikko myös kokee nämä tajuntansa ekspansiotilat mentaalisesti käsittämättöminä ja sen tähden mystisinä, kunnes perspektiivitajunta herää eloon ja pääsee oikeuksiinsa.

¹⁴Essentiaalimaailmassa ymmärtää, mitä vapaudella ja ykseydellä tarkoitetaan. Jokaisella on omalaatunsa (vapautensa), mutta se ei ole koskaan antagonistinen, vaan kaikkien omalaatujen ilmaisut ovat yhdenmukaisia sen yhteisen ykseyden kanssa, jota ilman elämä olisi riitaantunut itseään vastaan. On olemassa seitsemän pohjimmitaan erilaista tapaa nähdä kaikki jokaisessa maailmassa. Synteesi löytyy seuraavasta korkeammasta maailmasta, minkä kaikki oivaltavat ollessaan siihen osallisia.

¹⁵Essentiaalitajunta on sekä rakkautta että viisautta. Sen lisäksi se on kaksi eri tietä ja sen voi saavuttaa kahdella eri tavalla, minkä intialainen bhakti- ja gnaanajooga antavat jotakuinkin ymmärtää. Molemmat osoittautuvat karmajoogassa, toiminnan joogassa. Nämä intialaiset menetelmät ovat kansantajuistettuja. Esoteeriset menetelmät jäävät esoteerisiksi, kunnes ihmiskunta on saavuttanut humaniteettiasteen. Molemmat tähän kuuluvat esoteeriset uskonnot ovat Buddhan aito oppi ja Christoksen aito oppi. Myöhemmät vääristelyt eivät vastaa sitä, mitä nämä molemmat maailmanopettajat (planeettahierarkian toiseen departementtiin kuuluvat 43-minät) tarkoittivat opetuksellaan.

11.6 Intuitio

¹Nimitystä ”intuitio” on käytetty hyvin paljon väärin. Alitajunnasta tuleva uudelleenmuistaminen, nopea käsittäminen, psykologinen ymmärtämys tai telepaattinen viestintä eivät ole intuitiota.

²Nimitystä ”intuitio” käytetään esoteriikassa yksinomaan niistä tajunnanlajeista, jotka monadi aktivoi toistriadissa. Toisin sanoen ”intuitio” on yhteinen nimitys toisminän tajunnalle toistriadin kolmessa yksikössä. Ensimmäinen ei omaa intuitiota ensimmäinä, vaan ainoastaan saadesaan yhteyden toisminään. Intuition kaksi tunnusmerkkiä ovat, että se on luonteeltaan kollektiivinen ja että se sisältää aina jotain tulevaisuuden ennustamiseen liittyvää. Tästä käynee ilmi, että se, mitä tietämättömyys kutsuu intuitioksi, ei voi olla todellista intuitiota. Ensimmäinen käsitteet ovat fiktioita.

³Täsmällisemmin termein voidaan puhua kausaalisesta intuitiosta, essentiaalisesta intuitiosta, superessentiaalisesta intuitiosta, aina toistriadin kolmen yksikön tajunnan mukaan.

⁴Kausaalinen intuitio on objektiivinen. Se koskee inhimillisten maailmojen aineaspektia. Se merkitsee täydellistä objektiivista käsitystä ihmisen maailmojen aineaspektista (aineesta sen kaikissa koostumuksissa).

⁵Essentiaalinen intuitio on subjektiivinen. Se merkitsee eläytymistä kaikkeen tajunnan-

aspektia koskevaan. Se on essentiaalitajuntaa, ykseystajuntaa, yhteisyystajuntaa, kollektiivitajuntaa, kykyä samastaa oma tajuntansa toisten tajuntoihin, jolloin kokee toiset kuin itsensä (myös eläinten ja kasvien tajunnan). Essentiaalinen intuitio on (niin kuin kaikki intuitio) riippumaton menneestä ajasta ja sisältää lisäksi aina jotain tulevaisuuden mahdollisuuksista tai siitä, mikä kerran tulee olemaan todellisuutta.

⁶Superessentiaalinen intuitio merkitsee täydellistä suvereeniutta viiden alimman atomimaailman (45–49) kolmessa todellisuusaspektissa.

⁷Intuitio ei voi sisältää mitään poistyyntävää, mitään vihaan liittyvää, koska se on luonteeltaan ykseyttä. Onneksi asia on niin hyvin järjestetty, että oikeaa tietoa todellisuudesta (toisminän todellisuudesta) eivät voi saada ne, jotka tahtovat käyttää sitä omaksi hyväkseen, omaa etua ja valtaa ajatellen. Kaikki itsekäs kuuluu ensiminälle; suurimerkityksinen tosiasia ihmisiä ja asioita arvioitaessa. Teoreettisesta tiedosta ei voi koskaan tulla elävää todellisuutta itsekkäille ihmisille.

11.7 Rakkaus

¹Toisminän rakkaus osoittautuu oikeassa toiminnassa ja oikeissa inhimillisissä suhteissa, vapaana emotionaalisuudesta ja tunteilevuudesta, mikä ei tietenkään sulje pois henkilökohtaista kiintymystä.

²Niin kutsuttu jumalallinen rakkaus ei ole johonkin tiettyyn henkilöön kohdistuvaa rakkautta (olkoon tämä olento kuinka korkea tahansa), vaan elämän ykseyden toteuttamista. Vetovoima on kosminen voima. Meillä on oikeus rakastaa, emme voi välttyä rakastamiselta, (ja tämä koskee myös korkeimpia olentoja); sillä ehdolla, että tämä ei vain koskaan saa loukata suhdettamme lainmukaisuuteen.

³Vanha sanontatapa ”rakkaus tekee sokeaksi” koskee vain emotionaalista vetovoimaa (korkeamman mentaalisen, 47:5, objektiivisen arvostelukyvyn puuttuessa), ei essentiaalista rakkautta, joka on myös viisautta.

⁴Teologit puhuvat ”kristillisestä” rakkaudesta. Todellinen rakkaus on essentiaalitajuntaa, ja sitä eivät elämäntietämättömät ja inhimillinen omahyväisyys voi anastaa itselleen. Sitä ovat ilmentäneet kaikissa uskonnoissa ne, jotka ovat saaneet yhteyden essentiaalimaailmaan.

⁵Kristityt tekevät suuren virheen yrittäessään rajoittaa Christoksen työn kristinuskoon. Sitä paitsi kristinuskoko ei ole koskaan ymmärtänyt Christosta. Hän tuli useissa inkarnaatioissa kaikkien uskontojen kaikille ihmisille. Luovuttakaa!

11.8 Ymmärtämys

¹Vasta essentiaalitajunta (ykseystajunta) antaa todellisen ”psykologisen” ymmärtämyksen ihmisiä kohtaan. Sen tähden niin kutsuttu rakastavainen ymmärtämys (mikä johtuu kausaali-verhon ykseyskeskuksen välityksellä saadusta yhteydestä essentiaalitajuntaan) mahdollistaa jokseenkin oikean arvioinnin ihmisistä ja asioista.

²Toisten omalaadun täydellisen ymmärtämyksen saavuttaa vasta sitten, kun oma minätajunta kykenee kokemaan toisten tajunnan omana tajuntanaan. Tätä on yritetty kuvailla tajunnallisena samastumisena, vaikka ilmaisu on epävarsinainen, koska se edellyttää vastakohtaisuutta. Myös sanonta ”kaikki sielut ovat yhtä (yksi)”, on epävarsinainen, koska se vaikuttaa kumoavan omalaadun ja katoamattoman itseidentiteetin.

³Jotta voisi oikealla tavalla samastaa tajuntansa toisen tajuntaan, täytyy olla tämän tajunnasta vapautunut eikä missään suhteessa tähän sitoutunut.

⁴”Todellinen ymmärtämys edellyttää samastumista ihmiskuntaan.” (D.K.) ”Kaikki ihmiset ovat yhtä ja minä olen yhtä heidän kanssaan.” Ihmisten on niin helppo uskoa ymmärtävänsä, mutta tämä on itsepetosta. Yksi asia on oivaltaa, että tämä on oikein. Toinen asia on ykseyden toteuttaminen. Se voi viedä monia inkarnaatioita, mutta lopputulos on varma, koska elämän voimat ovat sen käytettävänä, joka tahtoo ykseyttä. Se, joka on lopullisesti asettunut ykseyden

lain alaiseksi, on siten ”merkitty elämän kirjaan”, eikä hänen tarvitse enää pelätä joutua harhateille. On vain ajan kysymys, milloin hän astuu essentiaalimaailmaan.

⁵Uudessa testamentissa on maininta Christoksesta kipujen miehenä. Egoistit, jotka ovat kykenemättömiä kokemaan muita suruja kuin omiaan, ovat selittäneet tämän koskevan hänen omia surujaan. Siitä ei ollut kysymys. Hän kykeni kokemaan ihmiskunnan kauhistuttavan kärsimyksen kaiken käsittävässä ykseystajunnassaan. Eräs toinen esimerkki eläytymisestä, osanotosta ja ymmärtämyksestä kärsivää ihmiskuntaan kohtaan oli paneteltu Schopenhauer, joka osasi kuvailla tätä kärsimystä paremmin kuin kukaan muu.

11.9 Yhteys essentiaalitajuntaan

¹Vie monta inkarnaatiota ihmisen ensimmäisestä spontaanista kosketuksesta ylitajuisiin maailmoihin (eli molekyylilajeihin), kunnes hän kykenee ottamaan niihin menetelmällisen yhteyden. Sama koskee puuttuvien ominaisuuksien hankintaa; voi viedä sata inkarnaatiota, ennen kuin jokin tietty ominaisuus on hankittu viisikymmentä prosenttisesti, mikäli yksilö ei menetelmällisesti ja järjestelmällisesti tavoittele sitä. Prosentin verran ”intuitiivisuuden” ja essentiaaliminän sataprocenttisen intuitiivisuuden välillä on suunnaton ero. Sanontatavalle ”koskaan ei tule valmiiksi” on aihetta. Kuinka monet voivat muuten tehdä eron päähänpiston ja essentiaalimaailmasta tulevan värähtelyn välillä?

²On täysin aiheellista painokkaasti väittää myös okkultisteille, ettei normaaliyksilöllä ole kykyä ratkaista, onko hänen ”mieleenjohtumansa” intuitiota, tuleeko se alitajunnasta vai emotionaalisesta ylitajunnasta vai Augoeideelta vai onko se luonteeltaan essentiaalista. Hänelle terve järki on ainoa tiennäyttävä. Essentiaalinen intuitio on kaikkien niiden saavuttamattomissa, jotka eivät ole kaikessa ykseyden tahdon ja elämän palvelun hallitsemia.

³Ihmisen on, omituista kyllä, helpompi saavuttaa yhteys toistriadin essentiaalitajuntaan kuin sen kausaalitajuntaan. Yhteys essentiaalimaailmaan saadaan nimittäin ensitriadin emotionaaliatomin kautta (kausaaliverhon ykseyskeskuksen välityksellä) eikä mentaalimolekyylin kautta toistriadin mentaaliatomiin (älykkyyskeskuksen välityksellä). Tämä selittää, miksi Christos korosti niin suuresti ”jumalan rakastamista”. Se on nopein tapa kehittyä. Jos ihmisellä on tietoa siitä, kuinka yhteys emotionaalisuuden ja essentiaalisuuden välillä rakentuu ja jää katkeamattomaksi, hänellä on myös mahdollisuus käyttää essentiaalista intuitiota, joka on erehtymätön. Se tieto saadaan esoteriikasta. Siinä osoittautuu esoteriikan suuri merkitys myös elämänkatso- mukselle. Ainoa yhteys yksilön ja essentiaalitajunnan välillä on emotionaaliatomi. Mentaali- tajunta voi saada yhteyden vain kausaalitajuntaan. Yhteys superessentiaalisuuteen kulkee fysikaaliatomin kautta. Sen tähden fyysinen inkarnaatio on välttämätön.

⁴Nopein tapa saavuttaa yhteys essentiaalitajuntaan on pyrkiä kaikkiin kohdistuvaan rakasta- vaiseen ymmärtämykseen, vapautuneena ensinän haavoittuvuudesta ja lapsenomaisuudesta, kaikesta piittaamattomana.

⁵Planeettahierarkia vakuuttaa, ettei ole olemassa oppilaskokelasta, joka ei voisi tehostaa ykseystajuntaansa, jota ei pidä sekoittaa emotionaaliseen vetovoimaan.

11.10 Essentiaalitajunnan hankinta

¹Essentiaalitajunta hankitaan emotionaalisen vetovoiman avulla kausaaliverhon ykseyskes- kuksen välityksellä. Mutta kauan ennen kuin tämä mahdollistuu, yksilön täytyy osata ”elää” vetovoimatajunnan piireissä ja mietiskellä jatkuvasti persoonattoman ”rakkauden” tehtävää ja sen ilmauksia. Rakkautta ei hankita päättämällä rakastaa, yksinomaan ykseydentahdolla.

²Mitkään hyvät ominaisuudet eivät ole helposti hankittavia vihamielisessä maailmassa. Vai- kein on rakkaus. Ihmisellä (ennen kuin hänestä on tullut essentiaaliminä) se ilmenee tois- triadista kausaalisen ykseyskeskuksen kautta virtaavana energiana, kun yhteys on saavutettu.

³Vaaditaan monien inkarnaatioiden aikainen kärsivällinen kestävyys, ennen kuin yksilö kor-

keimman emotionaalisuuden ja kausaaliverhon ykseyskeskuksen välityksellä saavuttaa essentiaaalimaailman ja voi vastaanottaa sieltä virtaavat energiat. Vasta silloin voi todella rakastaa kaikkia kaikissa olosuhteissa.

⁴Yksilö hankkii kollektiivitajunnan toteuttamalla ”universaalisen veljeyden” fyysisessä maailmassa. Telepatia, joka johtaa yhteisyytajuntaan, on tämän toteuttamisen ensimmäinen askel. Universaalinen veljeys on täysin jotain muuta kuin elämäntietämättömyyden tunteellisuuden kuvitelma tasa-arvoisuudesta jne. Se on suoritettujen tajunnanprosessien tulos.

⁵Essentiaalitajunnan hankinta on hidas prosessi, joka aloitetaan ensinnäkin korkeammilla tasoilla emotionaalisen vetovoiman hankinnalla. Tie kulkee nimittäin emotionaaliverhon lajista 48:2 kausaaliverhon lajiin 47:2 välityksellä essentiaaliverhon lajiin 46:7. Saavuttaakseen essentiaalisuuden mentaaliminän on hyödynnettävä emotionaalitajuntaansa. Se emotionaalinen suvereenius, jonka mentaaliminä on hankkinut, mutta usein monien inkarnaatioiden ajan laiminlyönyt, monadin on aktivoitava uudelleen yrittääkseen emotionaalisen dynamiikan visualisointi- ja aktivointienergioita käyttäen saavuttaa ykseysasteen.

⁶Mentaalitajunta voi saada yhteyden kausaaliverhon älykkyykeskukseen. Mutta emotionaalisten vetovoiman energioiden ansiosta ensinnäkin saavuttaa essentiaalitajunnan ykseyskeskuksen kautta.

⁷Mentaalitajunta on välttämätön ensitriadin mentaalimolekyylin ja toistriadin mentaaliatomien välisen sillan rakentamiselle, mutta emotionaaliatomien ja essentiaaliatomien välinen yhteys saavutetaan emotionaalisen vetovoiman ”ykseydentahdon” ansiosta.

11.11 Siirtyminen toistriadiin

¹Kausaaliminä tulee essentiaaliminäksi hankkimalla itse essentiaaliverhon, monadin siirtyessä toistriadin mentaaliatomista essentiaaliatomiin ja vanhan kausaaliverhon hajotessa.

²Tätä prosessia gnostikot kutsuivat ”ristiinnaulitsemiseksi”. Toistriadissaan monadi ikään kuin leijuu hetken tyhjyydessä siirtyessään kausaaliverhosta essentiaaliverhoon, erotettuna kaikista siihen saakka hankkimastaan. Monadilla on silloin lamaannuttava tunne kaiken menettämistä, eikä sillä ole varmuutta siitä, että kaikki löytyy jälleen uudelleen essentiaaliverhosta. Sen väitetään olevan koko evoluutioprosessin kauhistuttavin kokemus, ”tiivistynyt ikuisuus”, ja on sen tähden saanut tuon karmean nimityksen. Kuinka teologit voisivat ymmärtää symbolin ilman tietoa todellisuudesta?

³On ymmärrettävää, että monet kausaaliminät epäröivät viimeiseen saakka ennen siirtymistä. Rasituksen valtavuus ilmenee parhaiten siitä, että on olemassa niitä, jotka eivät ole kestäneet koetta, vaan pudonneet takaisin vanhaan kausaaliverhoonsa.

⁴Sellaiseen epäonnistumiseen viittaa (evangeliumeissa säilynyt) gnostinen legenda Kristoksen keskustelusta rikkaan nuorukaisen kanssa, joka tahtoi ”periä iankaikkisen elämän” ja joka meni murheellisena pois saatuaan tietää ehdot, että on annettava pois kaikki omistamansa.

⁵Siirtyminen merkitsee ”uhrausta”. Kaikki ensinnäkin ihmiskunnassa hankkimat ominaisuudet ja kyvyt, kaikki hänen hankkimansa tieto ja oivallus, kaikki rakas yksilöllisyys, kaikki tämä on kausaaliverhossa. Kaikki tämä on uhrattava ilman takuuta todellisesta hyvityksestä. Siirtymisen yhteydessä kaikki vaikuttaa menetetyltä. Mutta hän löytää kaiken uudelleen osaksi toistriadin essentiaalisessa atomimuistissa, osaksi essentiaaalimaailman kollektiivimuistissa, joka sisältää myös alempien maailmojen tapahtumainkulun.

⁶Kun vanha kausaaliverho on hajonnut, essentiaaliminä tuottaa oman kausaaliverhon toistriadin mentaaliatominsa värähtelyillä.

11.12 Essentiaaliminä

¹Kun monadi on tullut essentiaaliminäksi ja liittynyt kollektiivitajuntaan, se havaitsee ikään kuin tulleen yhdeksi ”universaalisen sielun” kanssa, tulleen yhdeksi kaiken kanssa ja että tämä kaikkeus on sen todellinen minä.

²Myöhemmin toisminänä monadi havaitsee, että se on itse voima ja että ”kaikki on voimaa”.

³Ensimmäisellä hallitsee aineaspekti (”kaikki on ainetta”) ja toisminällä tajunnanaspekti (”kaikki on tajuntaa”). Kolmasminällä liike-, energia- eli tahtواسpekti (”kaikki on voimaa”) ilmenee sellaisella tehokkuudella, että kaksi muuta aspektia vaikuttavat merkitykseltömiltä (”kaikki on voimaa”).

⁴Kun monadi on keskistynyt toistriadin essentiaaliatomiin, siitä on tullut essentiaaliminä. Vielä on kuitenkin jäljellä oppia hyödyntämään täydellistyneen essentiaaliminän kaikki mahdollisuudet. Vastaava koskee myös kaikkia muita minuuksia. Kerralla ei tule ”täydelliseksi”, mikä selittää muutamia mentaali- ja kausaaliminuuksissa esiintyviä ilmiöitä.

⁵Essentiaaliminä elää tajunnanaspektissa, on osallinen essentiaalimaailman kollektiivitajuntaan ja samastaa tajuntansa kaikkien alemmissa maailmoissa olevien olentojen tajuntaan. Hänen ei enää tarvitse huomioida aineaspektia, koska hän hallitsee täydellisesti aineen, joka automaattisesti noudattaa hänen jokaista tajunnan ilmaisuunsa.

⁶Essentiaaliminä voi samastua alempiin, mutta ei korkeampiin tajunnanlajeihin.

⁷Muutamit essentiaaliminät ovat hajottaneet ensitriadinsa vanhan kausaaliverhon hajotessa essentiaalimaailmaan siirtymisen yhteydessä. Se merkitsee, että he vastedes saavuttavat alemmien luomakuntien yksilöt tajunnanaspektin kautta (kollektiivitajunnan kautta, jonka aineellinen perusta ovat yksinomaan ikeatomit). Siten heidän työnsä kohdistuu vain yksilöiden tajuntaan, ei heidän aineellisiin muotoihinsa. Tahtoessaan he voivat muotoilla omat verhonsa alemmissa maailmoissa, mutta tämä merkitsee heille ylimääräistä rasitusta. Tämä antaa meidän ymmärtää, että inhimillisen planeettahierarkian tehtävä on valvoa alemmien maailmojen tajunnankehitystä. Aineaspekti on deevahierarkian erityinen tehtävä.

⁸Kausaalimaailma on planeettamme korkein maailma, ja sen tähden kausaalitajunta on korkein tajunnanlaji itse planeetassa. Mutta planeettatajunta on osa planeettaketjun tajuntaa ja planeettaketjun tajunta on osa aurinkokunnan kollektiivitajuntaa.

⁹Kausaaliminä on tietoinen planeetassa. Johtuen sen tajunnan osallisuudesta planeetan kollektiiviseen kausaalimuistiin kausaaliminälle ei ole olemassa mitään etäisyyttä, eikä mitään menneisyyttä itse planeetassa. Sama koskee essentiaaliminää (46) planeettaketjun seitsemässä pallossa ja 45-minää koko aurinkokunnassa.

¹⁰Essentiaaliminä on planeettaminä, jolla on käytettävänään planeetan eri maailmojen (atomimaailmojen 46–49) kollektiivitajunta. Omatessaan katoamattoman itseidentiteetin ja erottamattoman kaikkea koskevan ykseyden, hän voi jatkaa sitä minätajunnan ekspansiota, jonka loppupäämäärä on olemassaolon kokonaistajunta. Hän hankkii tietoa yhä korkeammista maailmoista ja kyvyn soveltaa Lakia kitkattomasti näissä maailmoissa. Omatessaan jumalallisen omalaadun hän on vapaa kaikesta yksilöllisyydestä; hän on identtinen jatkuvasti laajenevan kollektiivitajunnan ja sen lain määräämän tarkoituksen kanssa.

¹¹Asteittain hän liittyy yhä suurempiin ryhmiin, joiden tehtävät laajenevat manifestaatio-prosessissa.

¹²Sitä mukaa kun yleinen tajunnankehitys etenee, korkeamman tajunnan hankinnan edellytyksiä tiukennetaan, oppilaskokelaista lähtien kaikkiin korkeampiin minuuksiin. Siten essentiaaliminän suorituskyky vastaa nykyisin aiempaa superessentiaaliminän kykyä. Maailmantajunta kasvaa vastaavassa määrin tehokkuuden suhteen. Siten kasvavat myös koko planeetan mahdollisuudet vastaanottaa ja lähettää kosmisia energioita. Tässä yhteydessä stimuloituu myös alemmien luomakuntien tajunta. Mitään pysähtymistä ei ole. Samoin myös inhimillisten aivojen suorituskyky kasvaa. Sitten johtuu tietenkin yksilöstä, kuinka hän hyödyntää nämä mahdollisuudet.

¹³Essentiaaliminälle yksilöllinen on universaalista ja universaalinen yksilöllistä. Kaikki hänen tajuntansa rajoissa on häntä, koska hän on yksi kaiken kanssa. Hän ei ole pelkästään minä (”Minä olen”), vaan ”kaikki tämä on minua”. Hän on ikuisesti erottamaton kaikesta tietoisesta ja ikuisesti osallinen kosmiseen kokonaistajuntaan, niin pitkälle kuin hänen tajuntansa siinä

ulottuu. Jotta tämä käsittämisyritys tulisi täysin ymmärretyksi, vaaditaan tietenkin tähän kuuluva kokemus.

¹⁴Tämä osallisuus kosmiseen kokonaistajuntaan (kollektiivitajuntaan) aiheuttaa sen, että essentiaaliminä voi kokea kaikkien atomimaailmoissa 46–49 olevien tajunnan omana tajuntaan. Jos yksilöllinen kollektiivitajunta ulotetaan maailmaan 45, niin maailmat 45–49 muodostavat yhden ainoan tajunnan. Ymmärrettäneen ehkä, mitä symbolisella ilmaisulla ”avaruus on yhtenäinen olento” on tarkoitettu. Aineaspekti on väistynyt tajunnan aspektin eduksi, ja ”tila” (planeetta) koetaan elävänä tajuntana. Korkeimmalle kosmiselle tajunnalle on myös koko kosmos ”olento”. Kosmoksen ikiatomit muodostavat kosmisen kokonaistajunnan, ja tämä tajunta koetaan omana tajuntana.

¹⁵Essentiaaliminä on kollektiiviminä, liittynyt kollektiiviin. Tämä johtaa täysin uuteen näkemykseen elämästä. Kaikki kuuluu kaikille. Se ei tarkoita, että ”kaikki, mikä on minun, on sinun”, minkä joskus saa kuulla. Se tarkoittaa, että kaikki hankkimamme (saamamme, perimämme jne.) on uskottua tavaraa, saatu yksinomaan hoidettavaksi mitä tarkoituksenmukaisimmalla tavalla kokonaisuuden hyväksi. Me olemme vastuussa tavasta, jolla käytämme rahaa. Se ei ole meidän omaisuuttamme, minkä oivaltaa tutkiessaan inkarnaatioita. Varakkuus on hyvää korjuuta, mutta se on myös koe, joka paljastaa, kuinka suhtaudumme rikkauteen ja kuinka hallinnoimme sen. Nykyinen näkemys kaikista inhimillisistä olosuhteista on virheelinen, minkä esoteerikko pian oivaltaa. Esoteerikon on ”ajateltava uudelleen” kaiken suhteen, eikä vain yhden kerran, vaan monta kertaa. Ennen kuin tietää, miten tämä on tapahtunut kyselee itseltään, mistä johtuu se, että kaikesta on tullut niin kieroutunutta.

¹⁶Ilman luonnonlakeja kosmos olisi kaaos ja ilman elämänlakeja ei olisi tajunnankehitystä. Tiedollaan sekä luonnon- että elämänlaeista essentiaaliminä oivaltaa, että laki on vapauden edellytys, että vapaus hankitaan lain avulla, hankkimalla tietoa laista ja virheettömällä lain sovelluksella.

¹⁷Essentiaalimaailman kollektiivitajunnassa on jokaisen yksilön täytynyt hankkia hänen omalaatunsa antama kaikkea koskeva näkemys. Kaikki työskentelevät saman päämäärän puolesta: kehityksen, ja heidän yhteistyönsä edellytys on ykseys, lainmukaisuus.

¹⁸Yksilön tehtävänä on hankkia yhä kasvavassa määrin itsetietoisuutta kollektiivisessa kokonaistajunnassa, ja tämä on evoluution tarkoitus.

¹⁹Essentiaaliminän tiedonhankinta tapahtuu pääasiallisesti tajunnan kautta. Hänen käytösensä ovat eri maailmojen kollektiivimuistit ja toisten yksilöiden tieto heidän edes tietämättä siitä. Siten hänen ei tarvitse itse todeta kaikkia tosiasioita. Välttämätön edellytys on kuitenkin, että hänen täytyy olla kykenevä toteamaan nämä tosiasiat itse ja määräämään itse niiden tarkkuus.

²⁰Lisäksi kaikki todetut ja työstetyt tosiasiat on myös asetettu oikeisiin yhteyksiinsä ollen saavutettavissa eri maailmojen atomimuisteissa (ei molekyyliumuisteissa).

²¹Tämän prosessin esoteerisesta kuvauksesta saa helposti sen väärinkäsityksen, että tajunnasta on tullut substantiaalinen. Mutta kolmea todellisuusaspektia ei voi sekoittaa toisiinsa tai muuntaa.

²²Katsaus ihmisen auraan (sen valoon ja väreihin) riittää essentiaaliminälle, jotta hän voisi määrittää yksilön kehitystason.

²³Esoteerikko tietää, että vain essentiaaliminuuksilla on edellytykset selostaa todellinen aatehistoria, koska he voivat tutkia neljän alimman atomimaailman 46–49 objektiivista aineaspektia, niin kuin myös yksilöiden ja kollektiivien tajunnan aspektia menneessä ajassa. Ilman näitä kykyjä historioitsijan on käännettävä historiallisesta legendakokoelmasta löytyvien subjektiivisten olettamusten puoleen.

²⁴Inhimillinen avuttomuus osoittautuu parhaiten siinä, että me kaikki voimme tehdä mitä tyhmyyksiä tahansa, kunnes olemme tulleet kausaaliminuuksiksi ja liittyneet ykseyteen. Myös kausaaliminät voivat osoittautua uskomattoman arvostelukyvyytömmiksi. Tietty totuus löytyy

eräästä liioittelusta sanonnasta, että ennen kuin meistä on tullut essentiaaliminuuksia, me olemme idiootteja elämän suhteen. Joten meillä ihmisillä ei ole mitään aihetta tuntea itseämme tärkeiksi.

²⁵Vasta essentiaaliminänä yksilö on ehdottoman vapaa emotionaalimaailman illusiivisuudesta, ja näin siksi, että hänellä on käytettävänä emotionaalinen atomitajunta (48:1). Ihmeellistä kyllä, voivat myös kausaaliminät tulla harhaanjohdetuiksi tähän liittyvissä asioissa, mikä selittää niin Blavatskyn, kuin Leadbeaterin ja Besantin tekemät virheet. Sen tähden kausaaliminuuksia ei tule pitää erehtymättöminä auktoriteetteina. Näin on valitettavasti tapahtunut huomattavassa laajuudessa, mikä on pakottanut planeettahierarkian sihteerin D.K.:n puuttumaan asiaan korjauksin.

²⁶Sairaus on selvä todiste siitä, ettei yksilö ole essentiaaliminä, mikä on huomion arvoinen asia, koska monet on virheellisesti esitetty essentiaaliminuuksina. Monet mentaaliminuudet, jotka ovat vapautuneet riippuvuudestaan alempaan emotionaalisuuteen (48:4-7) ja jotka ovat kausaaliverhon ykseyskeskuksen kautta saaneet yhteyden essentiaalitajuntaan, ovat uskoneet olevansa essentiaaliminuuksia, hyvin kohtalokas virhearvio, joka osoittaa, kuinka helposti ensimmäinä joutuu emotionaalisen illusiivisuuden ja mentaalisen fiktiivisyyden uhriksi. Kausaaliminät eivät ole toisminuuksia, vaikka monadi onkin keskistynyt toistriadin mentaaliatomiin. Vain essentiaaliminät ja superessentiaaliminät ovat toisminuuksia. Inkarnoituneina voidaan essentiaalisiminuuksia ja korkeampia minuuksia pitää ehkä avataaroina, vaikkakin eriaisteisina. Jos he oleskelevat ihmisten keskuudessa, he jäävät tuntemattomiksi muille paitsi oppilailleen.

11.13 Essentiaaliminä elää tajunnanasektissa

¹Ensimmäinen elää karkeafyysisissä maailmoissa 47–49. Oivallettaneen helposti, että aineaspekti on ensimmäiselle lähin, helpoimmin käsitettävä aspekti. Todellisuutta tarkkaillaessa ensimmäinen on siten lähdeaineaspektista.

²Tajunnanasektista tulee toisminuuksille hallitseva aspekti, koska he elävät kollektiivitajunnassa ja hakevat kaiken saatavissa olevan tiedon omasta ja toisten tajunnasta. Toisminuudella on selkeä käsitys olemassaolon kolmesta aspektista (aine, liike, tajunta) ja hän lähtee tajunnanasektista olennaisena aspektina.

³Kolmasminät ovat jo automatisoineet aineaspektin ja tajunnanasektin. Heissä liikeaspektista tulee olennainen aspekti, kun energiasta tulee valta.

⁴Kausaalimaailmassa hallitsee edelleen aineaspekti, mutta aineen tajunta aletaan ymmärtää ideoina.

⁵Kausaalitajunta mahdollistaa täsmällisen objektiivisen käsityksen aineaspektista ihmisten maailmoissa. Alemmat tajunnanlajit ovat vain näennäisesti objektiivisia, ne ovat illusiivisia ja fiktiivisiä. Tajunnanasektista tulee ilmeinen vasta sitten, kun minä liittyy essentiaaliseen kollektiivitajuntaan. Sen jälkeen minä voi samastua kolmen alimman atomimaailman (47–49) kaikkiin tajunnanlajeihin. Kausaaliminä voi tutkia alempien minuuksien objektiivisia tajunnanilmaisuja, mutta ei voi samastua näiden minätajuntoihin. Kausaaliminä voi todeta monadien universaalisen veljeyden inhimillisissä maailmoissa. Mutta essentiaaliminästä on tullut kosmisen kokonaistajunnan tietoinen jäsen, vaikkakin sen alimmassa kerroksessa. Hän tietää olevansa osa tätä tajunnanlajia, elää tajunnanasektissa ja ymmärtää, mitä tietoisuudella ja ykseydellä tarkoitetaan. Hän tietää, että kaikki monadit ovat yksi ainoa tajunta.

⁶Essentiaaliminä käsittää atomien tajunnansisällön omana todellisuutenaan, ja tästä syystä aineaspekti on käytännöllisesti katsoen poistunut käsityksestä.

⁷Aineaspekti on perusta, tajunnanasektin ja energia-aspektin välittäjä, ollen muutoin toisminuuksille ja korkeammille minuuksille merkityksetön.

⁸Subjektivismi on toisminä, oikeammin sanoen essentiaaliminä ja 45-minän katsantotapa. Filosofinen subjektivismi (illuusiofilosofia, advaita), joka kieltää aineen olemassaolon ja johtaa siten pelkkiin kohtuuttomuuksiin ensimmäisen maailmoissa, osoittaa, kuinka väärin on arvioida

jonkin maailman todellisuuskäsitystä jonkin toisen maailman käsityksestä lähtien. Kaikki muuttuu erilaiseksi toisen ulottuvuuden myötä.

⁹Essentiaaliasteella ja vasta tällä asteella subjektivismilla on oikeutuksensa. Essentiaali-tajunta nojaa kausaaliasteen vankkumattomalle objektiivisuudelle, eikä tällä perustalla ole mitään vaaraa tietämättömyyden mielivallalle. Essentiaaliminä tietää aina, mihin hänen on mentävä saadakseen täsmällistä tietoa siitä, mitä hän ei voi itse todeta. Eri hierarkioiden tieto on aina tämän minän käytettävissä, ja jos se ei riitä, on olemassa mahdollisuus saada tosiasioita planeettahallitukselta, jolla on kosmisia yhteyksiä.

¹⁰Kun esoteriikassa esiintyy maininta ”subjektiiviset maailmat”, sillä tarkoitetaan joko niitä maailmoja, jotka ovat fyysisessä maailmassa olevalle normaalille ihmiselle näkymättömiä, ja jotka ovat siten havaittavissa vain hänen subjektiivisessa tajunnassaan, tai sillä tarkoitetaan aineellisten maailmojen tajunnan aspektia. Sellainen epävarsinainen terminologia on tietenkin aiheuttanut käsitesekaannusta, niin kuin useimmat esoteriikan termit.

11.14 Vasta essentiaaliminästä voi tulla todellinen psykologi

¹Vasta sitten, kun yksilö on hankkinut kollektiivitajunnan, kyvyn elää olemassaolon tajunnan aspektissa, hän voi tulla todelliseksi psykologiksi: seurata ymmärtämyksellä eri luomakunnissa etenevää tajunnankehitystä. Luonnontutkimuksen historia on antanut meille aavistuksen siitä, että mahdollisuus aineaspektia koskevan todellisuuden täsmälliseen käsittämiseen on äärettömän rajoittunut, yksilön osalta myös fyysisessä maailmassa. Tajunnan aspektin suhteen olemme edelleen lukutaidottomia. Meillä ei ole mitään mahdollisuutta seurata minää hänen vaistomaisessa pyrkimyksessään kasvavaan tietoisuuteen, kasvavaan objektiivisen, aineellisen todellisuuden käsittämiseen, hänen pyrkimyksessään kasvavaan kosmisen kokonaistajunnan subjektiiviseen valloittamiseen.

²Leadbeaterin joidenkin ihmisten menneitä inkarnaatioita koskevat kuvaukset ja heidän fyysisiä olosuhteitaan koskevat selvitykset ovat tyypillisiä viidettä departementtia edustavalle kausaaliminälle. Toista departementtia edustava essentiaaliminä olisi tuskin pannut merkkeille yksilöiden aineaspektia, vaan kokenut heidän tajunnantilansa ja inkarnaatioissa hankkiman elämänymmärtämyksen, niin ollen heidän tajunnankehityksensä.

³Kausaaliminä voi tutkia eri inkarnaatioiden ulkoisia ”karmaan” liittyviä olosuhteita. Mutta erilaisten tajunnallisten vaikutusten tehon ymmärtäminen vaatii essentiaalitajunnan. Nämä viittaukset ehkä helpottavat käsittämään eron kausaalisen ja essentiaalisen tajunnan välillä.

⁴Vähittäisvaatimus on olla essentiaaliminä kyetäkseen oivaltamaan eri inkarnaatioiden tarkoituksen ja toteamaan jokaisessa inkarnaatiossa saavutetut minimaaliset edistysaskeleet. Kuinka hitaasti kehitys on edennyt, kuinka vähän se on edistynyt alemmilla asteilla, ilmenee parhaiten siitä, että mentaaliminäksi tuleminen on vaatinut noin 150 000 inkarnaatiota, ja tämäkin johtuen siitä, että parhaimmisto on kollektiivina onnistunut saavuttamaan niin pitkälle kaikkien yhteistyössä erilaisten kulttuurien kautta. Eristyneenä yksilö olisi edelleen jäänyt barbaariasteen läheisyyteen.

⁵Yksilön kehitysaste ei ilmene niinkään hänen täsmällisistä käsitteistään, selkeästä käsityksestä ja kyvystä selostaa elämänymmärtämystään, kuin hänen automaattisessa, välittömässä, vaistomaisessa oikeassa käsityksessä, joka esoteeristen totuuksien tultua muotoiluiksi oivaltaa heti niiden oikeellisuuden. Silloin hän sanoo: ”Se on aivan kuin olisin sanonut sen itse.” Sen voi sanoa kuitenkin vasta jälkeenpäin, ei ennen. Mutta myöhemmin se on ”itsestään selvää, niin ettei sitä tarvitse edes sanoa”, mikä todistaa psykologisen oivalluksen puutteesta. Vaisto oli olemassa, piilevä ymmärtämys, mutta ei mentaalinen käsiteselkeys.

11.15 Viisaudenlinja ja rakkaudenlinja

¹Ekstravertit mentaaliminät (joilla on kolmas departementti triadiverhossaan) ovat enemmän kiinnostuneita olemassaolon aineaspektista, introvertit (joilla on toinen departementti triadiverhossaan) tajunnanaspektista. Introverteista tulee helpommin tyypillisiä mystikkoja tai subjektivistisia filosofeja. Heidän on myös helpompi hankkia subjektiivinen tajunta kausaaliverhon ykseyskeskuksessa ja saavuttaa tämän kautta essentiaalitajunta.

²Ekstravertit hankkivat helpommin subjektiivisen tajunnan kausaaliverhon älykkyyskeskuksessa. Heidän voisi sanoa olevan ”ennaltamäärättyjä” tulemaan tyypilliseksi kausaaliminuuksiksi, niin kuin introverteista tulee tyypillisiä essentiaaliminuuksia. Essentiaalimaailmassa ekstravertit seuraavat essentiaaliminuuksina tavallisesti viisaudenlinjaa (1–3–5–7-linjaa) ja introvertit rakkaudenlinjaa (2–4–6-linjaa).

³Essentiaalimaailmaa kutsutaan täydellisen viisauden ja rakkauden maailmaksi.

⁴Yksilö jatkaa jo mentaaliminänä ja kausaaliminänä planeettojen maailmoissa aloittamaansa laaja-alaista orientoitumista ja saattaa sen päätökseen niissä. Ne, jotka kuuluvat departementteihin 1–3–5–7, viisaudenlinjaan, omistautuvat pääasiallisesti maailmankatsomukselle ja muille aineaspektiin ja liikeaspektiin kuuluville asioille, kun taas departementeissa 2–4–6, rakkaudenlinjalla työskentelevät omistautuvat tajunnanaspektin elämäntutkimusongelmille. Tässä maailmassa jokainen seuraa hänen omalaatunsa osoittamaa kehitystietä.

⁵Buddhan voidaan katsoa edustavan viisaudenlinjaa, joka alkaa mentaalisen ja kausaalisen tajunnan yhdistymisellä; Christoksen katsotaan edustavan rakkaudenlinjaa, jonka edellytys on emotionaalisuuden ja essentiaalisuuden yhdistyminen. Tästä ilmenee, että vain esoteriikka voi selittää, mitä nämä molemmat 45-minut opettivat oppilailleen.

⁶Ne, jotka kulkevat rakkaudentietä ylenevät yleensä nopeasti urallaan aurinkokuntamme kaltaisessa toisen asteen aurinkokunnassa (erityisen sopiva sille, joka elää ensisijaisesti tajunnanaspektissa). Minkä tien monadi valitsee kulkeakseen on sen oma asia ja vapaa valinta sen saapuessa kuudenteen luomakuntaan.

⁷Huomautettakoon tässä yhteydessä, että vaikka yksilö oppii kaikissa maailmoissa hallitsemaan kaikki kolme todellisuusaspektia, hän koulutetaan sen lisäksi aina jonkin alan erikois-asiiantuntijaksi täyttääkseen jonkin toimen tulevissa manifestaatioprosesseissa.

⁸Jokaisella korkeammalla valtakunnalla on erikoistehtävänsä, joita valvotaan vielä korkeammista maailmoista. Kenellekään ei uskota tehtävää, jota hän ei täydellisesti hallitse. Valvonta on kuitenkin välttämätöntä, koska manifestaatioprosesseissa kaikki muuttuu ja kaikki muutos edellyttää sopeutumista.

11.16 Essentiaaliminää koskevat symbolit

¹Parantumaton käsitesekaannusta on aiheuttanut se, että esoteerisilla symboleilla oli erilaisia merkityksiä, jotka paljastettiin yksi toisensa jälkeen yhä korkeammassa asteissa. Symbolit joutuivat vihkiytymättömien käsiin ja saattoivat tietenkin saada vain yhden merkityksen, tavallisesti vähiten tärkeän. Nimitys Christos merkitsi osaksi historiallista henkilöä, nimittäin 43-minää Christos–Maitreyaa, osaksi essentiaalitajuntaa.

²Gnostinen sanonta ”minä ja minun isäni olemme yhtä” merkitsi osaksi essentiaaliminän ja kaikkien korkeampien minuuksien tietoista osallisuutta ykseyteen (”kaikki ovat yhtä”), osaksi 43-minän liittymistä planeettahallitukseen. Ykseyteen liittynyt essentiaaliminä oli tullut ”yhdeksi isän kanssa”, tullut tietoiseksi yhteenkuuluvuudestaan kosmiseen kokonaistajuntaan; ”uhraamalla” toisminänsä hän kykeni tulemaan kolmasminäksi ja liittymään planeettahallitukseen (”tulemaan yhdeksi isän kanssa”). Eräs tunnettu joogi vakuutti, että se, joka on hankkinut kyvyn vaipua samaadhiin (”samaadhi” on erittäin epäselvä nimitys), voisi sanoa saman kuin Christos sanoi evankeliumissa. Mutta yhdestäkään joogista ei ole tullut kausaaliminää (silloin hän ei olisi enää joogi), vaan tässä käy ilmi asian sekoittaminen emotionaalimaailman korkeimmissa piireissä koettuun elämykseen.

³Evankeliumissa Christoksen tiliin luetulla lausunnolla, ”ei kukaan tule Isän luo, muutoin kuin minun kauttani”, on useimpien gnostisten sanontatapojen tavoin useita merkityksiä. ”Isällä” tarkoitettiin manifestaalitajuntaa (43). Tämän maailman tajunnan saavuttamiseksi on tietenkin täytynyt liittyä ensiksi ykseystajuntaan. Planeettahierarkian toisen departementin korkein päällikkö on itsestään selvä vihkiä yksilön hierarkiaan hyväksymisen yhteydessä. Ennen Christosta tätä virkaa piti hallussaan Buddha.

⁴Eräs Christoksen esoteerinen lausunto on sujahtanut ilmeisesti pelkästä tarkkaamattomuudesta (vihkiytymättömille tarkoitettuihin) evankeliumeihin, puhe niistä, jotka ovat tulleet osallisiksi ”toisesta kuolemasta” ja ylösnousemuksesta. Gnostinen sanontatapa ”ensimmäinen kuolema” merkitsi inkarnaatioverhojen hajoamista. ”Toinen kuolema” merkitsi kausaaliverhon hajoamista monadin essentiaaliminäksi tulemisen edellytyksenä. Sen jälkeen lakkaa inkarnaatioiden pakollisuus ja monadille jää jäljelle vapaaehtoinen inkarnaatio, jotta siitä tulisi täydellistynyt toisminä, 45-minä.

⁵On kysely, kuinka apostoli Paulus saattoi kirjoittaa ”ristiinnaulittu Christos”, kun hänen täytyi tietää, että Christos kivitettiin kuoliaaksi. Paulus oli mentaaliminä, lähestyi kausaaliminäksi tulemistä ja oli nuoruudessaan liittynyt essealaiseen veljeskuntaan. Myöhemmin hänet myös hyväksyttiin (vastoin yleistä tapaa) gnostilaiseen veljeskuntaan, minkä jälkeen hän kutsui itseään Paulukseksi. Jeshu, joka oli kausaaliminä, tuli tässä inkarnaatiossa essentiaaliminäksi, ja sellaista inkarnaatiota kutsutaan yhäkin ristiinnaulitsemisinkarnaatioksi. Jeshu ”ristiinnaulittiin”, ei Christos. Jeshu kivitettiin, ei Christos. Tämän ei ollut koskaan tarkoitus viitata symboliseen Golgataan. Kausaaliverhon hajoamisen yhteydessä ennen kuin monadi pukeutuu essentiaaliseen verhoon, ihminen roikkuu hetken ikään kuin ristiinnaulittuna ”kahden maailman välillä”. Lisäksi tämä inkarnaatio, lopullisen korjuun elämä, on todellinen kärsimysinkarnaatio. Mitä tulee itse ilmaisuun ”ristiinnaulittu”, nimittivät gnostikot kaikkia inkarnaatioita ”ristiinnaulitsemiseksi”, koska ihminen tulee symbolisesti ”ristiinnaulituksi ajan kiertävän pyörän neljälle puolalle”. Pauluksen kirjeiden suhteen olisi lisättävä, että kirkkoisä Eusebios muokkasi ne uudelleen. Siten ne eivät ole ”aitoja”.

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Essentiaaliminä*.

Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Ihmisen tie* (*Människans väg*, julkaistu 1998).

Suomentanut Irmeli Adelskog.

Käännös copyright © Kustannussäätiö/Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 2019.

Tarkistettu 20. toukokuuta 2019.